

“ÚS SITTE”

De Galama's en Galema's door de eeuwen heen

**Hidde Galema
en Johanna van
Lommel**

**De adellijke
Galama's/
Galema's**

**Contributie-
betaling met
IBAN-nummer.**

24ste Jaargang januari 2014

Colofon

Bestuur Stichting Gala/ema „De Galama's en Galema's door de eeuwen heen“

Nelly Galama Voorzitter. e-mail galamaontwikkel@zonnet.nl

Jan Galama Festiviteiten.

Haye Galama Secretaris, penningmeester en website beheer.

Willem Torckstraat 8 3621XH Breukelen(Ut) Tel. 0346262647

e-mail haye.galama@planet.nl

Jaarlijkse contributie per automatische incasso.
Krant-donateurs € 10,- en Web-donateurs € 5,-
Inning op de 3e dinsdag in maart van het kalenderjaar.
Incassant ID: NL49ZZZ410043680000
IBAN: NL46RABO0308766814 BIC: RABONL2U

WEBSITE; www.galamas.nl

Albert Jan Nossent Redactie. Vijzelpad 7 8051KL Hattem Tel. 0384442960

e-mail; a.j.nossent@kpnplanet.nl

„LIEF

Geboren 9 november 2013
Guus Heslinga
Zoon van Hendrik Heslinga en Jacqueline
Terpstra
Kaatsplein 1 8822 VS Arum
Kleinzoon van Klaas en Anneke Heslinga

en

Jettie Fagan-Galama,
Weduwe van Harald Fagan
Tjerkwerd 17 juni 1925
Brantford Ontario Canada
8 augustus 2013

Jan Galama
echtgenoot van Ann Brown
Tjerkwerd 16 oktober 1926
Hamilton Ontario Canada
15 september 2013

Geboren 18 augustus 2013
John Luke DiCiccio
Zoon van Rusty en Nelly DiCiccio-Leyendekker
Adres: P.O. Box 216 Dublin, Texas. 76446
Kleinzoon van Jan † en Hedwig leyendekker-Haarsma

Mijn broertje Jurre is **geboren** en iedereen mag
het horen **Jesse**
29 September 2013
De trotse ouders en broer:
Nico Galama, Edith de Boer en
Jesse
Brekendijk 1 8522MK Tjerkgaast

LEED“

Dit kleine mensje...ons grote geluk **Wesley**
Hij is **geboren** op 26 augustus 2013
Johan Galama en Marieke Absen
Gaastweg 51 8521 JB Sint Nicolaasga

Minke Galama-Zeinstra
Echtgenote van Jan Galama
Stiens 3 maart 1946
Reduzum 1 novimber 2013(Alderheljen)
„Tankber foar it libben mei myn man en bern, tankber dat
ik myn beppesizzers noch sjoen ha“. Minke

Van het bestuur

Van de zomer naar de winter.

In de zomer heeft u het resultaat gezien van onze nieuwe enthousiaste redacteur en voor u ligt de tweede Sitte. Over een passende naam hebben we een aantal reacties van donateurs ontvangen en die kunt u nog steeds sturen. In de voorjaarskrant 2014 hopen we dan een winnende titel bekend te maken.

In de zomer en het najaar is de laatste hand gelegd aan de compleet nieuwe website. We zijn best trots dat deze nu in de lucht is, waarmee ook voor iedereen onze stamboom beter toegankelijk en te begrijpen is.

In deze Sitte komt u weer een vertrouwd artikel van Joseph Galema tegen. Daarnaast kunt u een inleiding lezen over de adel. We zetten hiermee een eerste stap om het onderzoek dat Ype Brouwers voor de Stichting heeft uitgevoerd, leesbaar en toegankelijk te maken.

Nieuwtjes van minder lang geleden zijn er ook. Verder zijn we ideeën aan het uitwerken over vaste rubrieken, zoals „geef de pen eens door“. Ook Galama's in den vreemde lijkt een onderwerp waar genoeg over te vertellen en te verzamelen is.

Ik wens u veel leesplezier en voor alle donateurs

Een gezond 2014 gewenst.

Namens het bestuur,

Nelly Galama

Grutte Fryske Oarloch

Van de redacteur

Met veel genoegen heb ik weer enige uren achter mijn computer doorgebracht om de voor U liggende familiekrant in elkaar te sleutelen. Deze keer wat minder variëteit, maar wel met een hoog Galama/Galema gehalte. Daar streven we natuurlijk naar. Tevens ben ik begonnen om mijn foto archief wat uit te breiden met Friese onderwerpen. Onze familie roots liggen tenslotte in dat noordwest hoekje van Nederland. Redelijk dichtbij Hattem, bij Lemmer, konden we het skûtsjesilen meemaken en aan de overkant van het water, in Rijs, kon ik mijn huzarenhart ophalen bij de 68e editie van het concours hippique aldaar. De combinatie van comfort(sjesen) en snelheid(friese hengsten) was bij onze voorouders kennelijk niet vreemd. Buiten de strikte familie zaken is het ook wel eens aardig om in ons familieblad dingen te vermelden waar wij en onze (voor)ouders zich hebben onderscheiden van de rest van Nederland. Al gauw heb je een aardig lijstje. Paarden, koeien, melk, sjesen, arren, schaatsen, skûtsjes, fierljeppen, kaatsen, boeiers en andere typische Friese zeilschepen, Beerenburg, de wetterhoun, stabij en waarschijnlijk nog veel meer. Als jullie nu familieleden kennen die over voorgaande of andere aan Fryslân gerelateerde onderwerpen iets leuks kunnen vertellen of zelfs een topper op dat gebied zijn, bericht mij dan even. Ik kom dan graag met pen, camera en eventueel een tolk om een en ander vast te leggen voor jullie en het nageslacht. Toch nog een excuus mijnerzijds: Ik ben niet helemaal content met de kwaliteit van de adellijke stamboomschema's. Uiteindelijk zal dit wel goedgemaakt worden op onze website. De komende tijd, het wordt elke dag weer wat lichter, staat binnen de familie in het teken van een; Snel het interessante verhaal naar de redactie van "ÛS SITTE" sturen!

Albert Jan Nossent

Ik reken op jullie

Hidde Galema en Johanna van Lommel en Helena Resing, kinderen en kleinkinderen.

Hidde Bernardus Galema werd geboren 16 juli 1873 te Nijland als derde kind en tweede zoon van IJsbrand Galema en Akke Teernstra. Hij was 7 jaar jonger dan zijn oudste broer Klaas. Veel van wat ik van Hidde zal vertellen heb ik gehoord van zijn jongste dochter Leideke te Arnhem en van de echtgenoot van een jonger nichtje van haar, Jos Hekking te Nijmegen. Mijn verdere bronnen voor deze familietak bestaan opnieuw uit het Grote Galema-familieboek en uit gegevens verzameld door Loes van Aggelen-Galema te Harlingen.

Hidde ging naar de HBS te Sneek, zoals zijn vader al zijn zoons voorstelde. Alleen hij deed het. Daarna – hij is dan begin 20 – helpt hij in 1895 zijn oudste broer Klaas, die dan al getrouwd is en drie kinderen heeft, bij het afwerken van zijn zaken, wanneer deze zijn slijterij en drankwinkel 'De Valk' in Bolsward na acht jaar moet opgeven. Zelf zal Hidde pas op 34 jarige leeftijd trouwen. Eerst gaat hij enkele jaren naar Frankrijk, naar één van de beste wijn kastelen van Bordeaux, het Château d'Angludet met de bekende wijn Margaux. Ik herinner mij dit merk goed omdat mijn vader deze wijn ook in de kelder had. Het is goed mogelijk dat hij adviezen kreeg van Hidde, generatiegenoot van hem. Regelmatig kwam hij in Den Haag op het ministerie vanwege de zuivel. Leideke vertelde mij bewogen over haar vader, die kort voor zijn plotselinge dood in 1945, haar zijn levensverhaal vertelde. Hidde wilde aanvankelijk naar de Technische

Hidde Galema

Huwelijk Hidde en Johanna

Hogeschool in Delft, maar werd daar als katholiek niet aangenomen. Zonder zijn ideaal helemaal op te geven ging hij toen naar Frankrijk. Met de opgedane kennis werd hij daarna bij een wijnhandel aan de Haagse Prinsengracht importeur van de beste wijnen voor het uitgebreide corps diplomatique te Den Haag. Toch informeerde hij opnieuw of hij nu wél in Delft zou worden aangenomen. Hij huwt vervolgens in Den Haag op 6 augustus 1907 met **Johanna Wilhelmina van Lommel**, geboren te Den Haag 24 juni 1873 en dochter van Johannes Cornelis, hotelhouder, en Theodora Reinalda Coenen. Hidde en Johanna zijn beiden even oud, 34 jaar en zij gaan wonen aan de Laan van Nieuw – Oost – Indië nr.163, een huis waarvan Hidde waarschijnlijk al eigenaar is en waar hij zal wonen zolang hij in Den Haag zal blijven (gegevens van Loes).

19 Mei 1908 wordt hun eerste kind IJsbrand geboren.

Hidde lijdt aan bronchitis en laat zich onderzoeken. Op zondagochtend, komend uit de kerk, zien zij een koets voor hun huis staan: de huisarts is in huis. IJsbrand, ongeveer 2 jaar staat in de box. Hiddes aanhoudende bronchitis blijkt TBC te zijn. De beslissing wordt genomen om te gaan kuren in een klein particulier sanatorium in Doorn van dokter van der Wey, een zoon van de huisarts uit Halfweg Tjerkwerd, waarmee Hidde een zeer goede relatie heeft behouden uit de zijn jonge jaren in Friesland. Er wordt op advies van dokter van der Wey niet gekozen voor het elitaire Davos in Zwitserland. Van der Wey heeft zijn eigen methode, die bestond in absolute rust en vermijding van alle zenuwachtige toestanden. Gevraagd naar de duur van de genezing voorspelde Van der Wey dat Hidde genezen zou zijn, als IJsbrand naar school zou gaan, dus na

Pater Hendriks S.J. en Hidde
spelen een partij van Euwe na uit
de wedstrijd om het
wereldkampioenschap met
Wegener

Zonnehuis Beekbergen

ongeveer 5 jaar. Daarmee was Delft voorgoed van de baan. Leideke vertelt verder, dat een student uit Delft, Baudet, Hidde als medepatiënt ‘gezelschap’ kwam houden. Van hem leerde Hidde schaken en hij ontwikkelde zich zelfs tot een uitstekend schaker. Zijn leven lang zou hij een enthousiast beoefenaar blijven. Hij werd lid van de Haagse club waarvan Euwe, een bekend kampioen in die jaren, ook lid was. Hidde speelde met anderen Euwes toernooien na, zoals op de foto te zien is. De kuur bleek na ruim een jaar volledige genezing op te leveren. Toch gaat Hidde samen met zijn vrouw en IJsbrand nog een half jaar naar Arosa, Zwitserland en verblijft in hotel Bristol.

Na zijn volledige genezing woonde Hidde in Beekbergen op de Veluwe. Hij vatte toen het plan op om samen met zijn vriend, dr Nolthenius, een sanatorium ‘nieuwe stijl op te richten met een paviljoenbouw. Het zal verder uitgroeien tot het Zonnehuis, Loenenseweg te Beekbergen. **Hun tweede kind Theodora Frederika Maria (Thea) wordt in Beekbergen geboren 7 februari 1911.**

In 1913 is het gezin weer terug in Den Haag in hun huis in de Laan van Nieuw – Oost – Indië nr.163. **Daar wordt 10 maart 1914 Cornelia Agatha Sytske, - Sytske genoemd - geboren.** Na haar geboorte werd haar moeder echter bedlegerig en twee jaar later 11 juli 1916 overleed zij aan kanker. Zij was artistiek, schilderde en ontwierp o.a. haar eigen meubels; volgens Loes sprak men over Johanna als de ‘moeder die dood was’.

Hidde hertrouwt een jaar later met **Helena Francisca Maria Resing** (ook wel Reesinck geschreven), geboren Zutphen 23 augustus 1878. Zij krijgen **een dochter, Aleida Helena, Leideke genoemd, geboren 24 september 1919 in Den Haag.**

Leideke vertelde mij uitvoerig over de ouders van haar moeder, hetgeen zij vermoedelijk deed omdat zij in hen veel van zichzelf ziet. Grootvader was Johannes Christiaan Reesinck, geboren 1836 te Didam. Hij was huisschilder; hij leerde na de lagere school het vak van zijn vader. Hij wilde echter meer en toen hij hoorde dat in Amsterdam het Rijksmuseum werd gebouwd, vertrok hij te voet met zijn plunje aan een stok; over een schouder, het was het begin van de 2^e helft van de 19^e eeuw; tijdens de tocht verdiende hij de kost door losse schilderwerkjes aan te nemen; ook schilderde hij landschapjes. Aangekomen in Amsterdam solliciteerde hij en kwam hij op de loonlijst als schildersknecht bij de bouw van het Rijksmuseum. Tijdens pauzes ontmoette hij grote schilders als Breitner en Mesdag, die naar de bouw kwamen kijken. Hij werd gemotiveerd om naar Parijs te gaan, waar de fotografie was uitgevonden. Ook hier ging hij te voet naar toe. Daar leerde hij het vak van fotograaf. Dit stelde hem in staat, toen hij terugkeerde, om zich in Zutphen als fotograaf te vestigen in de Brugstraat nr.1, op de hoek van de kade, waar hij in 1910 hofotograaf is. In de hele omgeving van Gelderland waren vele prachtige kastelen,

waarvan hij de schoonheid nu voor zichzelf en anderen kon vastleggen op foto's. In Herwen en Aerdt/Lobith trouwde hij met Aleida Stokman en op 23 augustus 1878 werd hun dochter Helena geboren.

Helena ging als eerste vrouwelijke student studeren aan de chemische hogeschool te Münster in Westfalen. Haar broer moest mee als chaperon en student. Helena's eerste man Gerrit of Gerardus van Roekel was koffiehandelaar te Zutphen, hij was enig kind en zeer bemiddeld maar van gereformeerde huize. Zij

Felicitatie bij 'n pauselijke onderscheiding van Helena Vlnr. schoonzus Elisabeth Galema, Hanneke Gaade met IJsbrand Galema, moeder Helena en Thea Galema

Helena en Hidde

hadden beiden besloten hetzelfde kerkgenootschap te kiezen; het duurde echter enige tijd voordat zij konden besluiten; de keuze viel op de RK.Kerk.

Na hun huwelijk gingen zij op huwelijksreis naar Noorwegen, hetgeen in die tijd zeer bijzonder was. Gerrit overkwam daarna een ongeval met een machine met roestig metaal in zijn bedrijf, waardoor hij gewond raakte aan zijn been. Ook dat bleek heel bijzonder; hij kreeg een zeer hoge koorts. Een bekende professor 'Lans' kwam per rijtuig uit Amsterdam, onderweg de paarden wisselend om de reis te versnellen en opereerde Gerrit ter plaatse vanwege bloedvergiftiging, waarvoor hij aderlating

Hidde op zijn kantoor

verrichtte. De koorts verdween onmiddellijk. Wanneer de koorts binnen 24 uur terugkeerde moest professor Lans onmiddellijk weer gewaarschuwd worden. Helaas was dit het geval; professor Lans deelde mee dat er geen heil meer was; Gerrit overleed. Helena en Gerrit waren nog geen tweeënhalfjaar getrouwd. Leideke vertelde alsof het gisteren gebeurde.

Enkele jaren later hertrouwde Helena 31 mei 1917 met Hidde Galema en 24 September 1919 wordt Aleida Helena,

Leideke, geboren.

Hidde werd getroffen door de liefde voor kunst in de familie Reesinck, welke liefde zijn vrouw Helena meebracht. Deze liefde zou ook duidelijk tot uitdrukking komen bij Hiddes kinderen uit zijn eerste huwelijk. Hun eigen moeder was eveneens artistiek, maar moeder Helena bracht vermoedelijk ook de middelen hiervoor mee uit haar eerdere huwelijk. De kinderen waren nog erg jong, toen hun eigen moeder overleed. IJsbrand was net nog geen 8, Thea net 4 en Sytske pas 1½, en 5 jaar later werd nu Leideke geboren. De kinderen groeiden samen op. De richting die zij alle vier kozen komt nog uitvoerig aan de orde. Moeder Helena was vooral ook maatschappelijk zeer actief. Zij maakte zich verdienstelijk voor het Apostolaatswerk van de Vrouwen van Bethanië onder niet-katholieken. Op charitatief gebied was zij werkzaam als presidente van de katholieke meisjesbescherming. Ook was zij actief voor de organisatie kinderpostzegels en voor de tbc.-bestrijding, functies, die indertijd gegoede sociaalvoelende burgers vaak vervulden. Ter gelegenheid van haar 75^e verjaardag op 23 augustus 1953 ontvangt Helena daarvoor de pauselijke onderscheiding "Pro Ecclesia en Pontifice" (voor Kerk en Paus).

In 1908 had Hidde met zijn oudste broer Klaas het agentschap van bierbrouwerij 'De Amstel' overgenomen. In 1915 wordt het agentschap gekocht, het wordt dan aangeduid als 'Amstelbrouwerij-Depôt'. Rond 1924 verhuist het naar de 3^e van der Kunstraat 18 in Den Haag. Tijdens de opening van de nieuwe zaak vond er een diefstal plaats, die nooit werd opgelost. Het gevolg is geweest dat Hidde alleen de zaak voortzet. De zaak floreerde. Volgens Hiddes zoon IJsbrand verdiende zijn vader in de jaren dertig ca. f.16.000 per jaar en was daarmee een rijk man

Hanneke Gaade en IJsbrand Galema

(gegevens Loes). Hidde kan het zich zodoende veroorloven om zich in 1939 uit de zaak terug te trekken, deze overlatend aan zijn zoon, over wie zo aanstonds meer. De adviezen van zijn arts zijn hem vermoedelijk ook altijd bijgebleven. Hij verhuist naar Doorwerth bij Arnhem. Zijn kinderen IJsbrand en Thea zijn dan al getrouwd. Sytske en Leideke gaan mee en wonen in Nijmegen als student op kamers.

Hidde en dochter Leideke; op de slee 1° kleinkind: Hidde, zoon van Thea. Villa "De Hazensprong", Doorwerth Utrechtseweg 368

Huwelijk IJsbrand Galema en Hanneke Gaade

Drie kinderen uit het huwelijk van Hidde en Johanna van Lommel

1. IJsbrand Nicolaas Auke Hidde, geboren 19 mei 1908 te Den Haag, trouwt 28 april 1936 voor de burgerlijke stand in Den Haag met **Johanna (Hanneke) Maria Catharina Gaade**, geboren 25 januari 1910 te Salemba, Ned-Indië. Het kerkelijk huwelijk wordt op 9 mei daaropvolgend gesloten in Rome op het Quirinaal in de kapel van Stanislaus. In Ned-Indië was haar vader daar officier in het KNIL, later wiskundeleraar. In 1913 werkt hij in Indië bij de belastingdienst en in 1921 is hij daar Inspecteur financiën 1^e kl. In 1929 gaat het hele gezin Gaade terug naar Nederland. IJsbrand is na de lagere school op het kleinseminarie Hageveld van het toenmalig bisdom Haarlem geweest. Daarna heeft hij in het internaat van de Jezuïeten in Katwijk de HBS gevolgd, de droom van zijn grootvader IJsbrand zoals we intussen weten. Hij is daar erg creatief en leidt daar het jaarlijkse toneelstuk door de studenten zelf opgevoerd, zoals dat gebruikelijk was op dergelijke internaten. Hij begint daar ook al te publiceren. Daarna behaalt hij het kandidaatsexamen economie aan de Hogeschool in Rotterdam. IJsbrand heeft dus een brede opleiding gevolgd. Wanneer zijn vader de leiding van het agentschap van de Amstelbrouwerij in Den Haag opgeeft, wordt IJsbrand directeur. Ik volg hier mijn gegevens van Loes. Loes háár vader IJsbrand, zoon van een jongere broer van Hidde, van Bernard, is al in 1920 als jongste bediende bij zijn oom Hidde in dienst gekomen en werkt zich langzaam op en blijft in dienst wanneer Hidde de leiding aan zijn zoon IJsbrand overdraagt. IJsbrand Bernardsz. is vijf jonger dan IJsbrand Hiddesz. en hij werkt zich onder hem op tot bedrijfsleider en blijft dat ook onder de opvolger van zijn oudere neef, na 1948, die dan de leiding overdraagt. Een andere neef van beide IJsbranden, Herman Thijssen, zoon van Jan Thijssen en de jongste zus van Hidde, Helena, geboren in Nijmegen is dan boekhouder; hij verhuisde daarvoor van Nijmegen naar Rijswijk. Geslaagde familieleden gaven aan naaste familieleden vaak meer kans dan andere sollicitanten voor een openstaande vacature in hun onderneming. Hiddes' zoon IJsbrand kiest na in 1948 de zaak overgedaan te hebben voor het beheer van de bezittingen van zijn vrouw in Indië, die er niet meer blijken te zijn. Na een periode in Nederland, waarin hij zich wijdt aan zijn journalistieke loopbaan, die zijn eerste keuze betrof, vertrekt hij met Hanneke in 1962 naar Rome en wordt daar correspondent van de Telegraaf en voor de AVRO-radio. Ouderen onder ons herinneren nog zijn stem aan het slot van een verslag op de radio: "IJsbrand Hiddes Galema, correspondent te Rome", waarbij zijn uitspraak van 'Roome' bijzonder was. In 1973 wordt IJsbrand voor zijn verdiensten in o.a. de Vereniging Nederland-Italië, waarvan hij voorzitter is, onderscheiden als Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Zijn vrouw Hanneke overlijdt 19 juni 1981 te Rome, IJsbrand overlijdt 14 november 1989 in Oosterbeek waar hij voor een ernstige ziekte werd behandeld. Na de crematie in Nederland wordt zijn urn naast die van Hanneke in Rome geplaatst. Zijn huwelijk met Hanneke is tot beider verdriet kinderloos gebleven. Bij zijn overlijden erven zijn 8 neven en nichten, terwijl zijn zuster Thea, weduwe van Chef Coebergh tot haar overlijden het vruchtgebruik van de erfenis geniet. Een deel van de erfenis van IJsbrand, waarvan zijn zus Leideke en Taco Dijkgraaf, zoon van zijn zus Sytske, gehuwd met Jan Dijkgraaf, executeur waren, verdwijnt door een faillissement van Taco.

Midden: Thea Galema en Joseph Coebergh vlnr Thea Coebergh, IJsbrand en Leideke, Hans Coebergh en Sytske Galema

2. Theodora (Thea) Frederika Maria, geboren 7 februari 1911 te Beekbergen, trouwt 18 september 1934 te Den Haag met **Joseph Walter Marie Coebergh**, geboren 16 november 1908 te Rotterdam, zoon van Henricus, distillateur te Rotterdam en Christina Vismans. Joseph wordt altijd Chef genoemd. Hij studeert te Utrecht veeartsenijkunde, nadat hij zijn kandidaatsexamen aan de Tierartzliche Hochschule te Hannover heeft gehaald. Daar maakt hij ook de opkomst mee van het Nationaal-Socialisme. Kort voor zijn huwelijk nam hij de praktijk, huis en apotheek van zijn collega Rapp over te Oosterbeek, Pieterbergse weg nr.24. In 1940 wordt hij in Oosterbeek directeur van het slachthuis, gemeente Renkum. Ook is hij verbonden aan Burgers Dierenpark. Het gezin

Thea Coebergh 1926 in oma's kostuum

verhuist 1 juli 1946 naar Utrechtseweg nr. 248 "Burmaniaheer" en na het overlijden van Chef, 8 maart 1955, naar Julianaweg nr. 14, Oosterbeek. Volgens gegevens van Loes studeerde Thea middelbaar Frans en gaf zij na het overlijden van Chef jarenlang les bij Schroevers. In 1972 verhuist zij naar Margrietstraat nr. 6. Thea overlijdt 15 januari 1995 te Oosterbeek.

Vijf kinderen van Chef Coebergh en Thea Galema, allen geboren te Oosterbeek

a. **Hidde** Henricus Josephus Maria **Coebergh**, geboren 2 augustus 1935, werkt in de uitgeverwereld o.a. bij het Spectrum; hij overlijdt te Renswoude, 10 maart 2000; gecremeerd te Arnhem, Moscowa. Hij huwt te Nijmegen, 15 december 1967, **Truus Melchers**, dochter van Anton Wilhelm Melchers en Geertruida Petronella Kool, geb. 21 augustus 1939. Zij wonen te Renswoude en krijgen drie kinderen: Hidde, Bart en Koen.

b. **Christina** Dorothea Maria (Tineke) **Coebergh**, geboren 26 februari 1938, verpleegkundige. Zij huwt 29 juli 1961 **Josephus** Frederik Wilhelmus Jacobus Bernardus (Jos) **Hekking**, kwaliteitsmanager bij Philips Nederland, zoon van Wilhelmus Theodorus en Johanna Martens, geboren te Nijmegen 14 januari 1935. Zij wonen te Nijmegen.

c. **Johanna** Helena Maria **Coebergh**, geboren 27 december 1940, psychotherapeute. Zij was ongehuwd en woonde te Amsterdam. Zij overleed 24 november 2012 in Amsterdam waar in de Nieuwe Ooster de crematie plaats vond.

d. **Hélène** Alida Theodora Maria **Coebergh**, geboren 19 juli 1943. Zij huwt 14 februari 1975 **Ed J.G. van Weel**, zoon van N.van Weel en N.van der Schoor, geboren 6 januari 1940. Zij wonen te Bleiswijk.

e. **Johannes** Henricus Bernardus Josephus Marie (Hans) **Coebergh**, geboren 18 juli 1948; hij werkt in de horeca, Postiljon te Nulde en huwt te Apeldoorn, 17 juli 1978, **Victoria ten Teye** dochter van N. ten Teye en N. de Haan, geboren te Apeldoorn, 31 juli 1952. Zij wonen te Apeldoorn.

3. **Cornelia Agatha Sytske Coebergh, (steeds Sytske genoemd)** werd geboren te Den Haag 10 maart 1914 en trouwt 28 augustus 1942 te Oosterbeek, gemeente Renkum met **Jan Dijkgraaf**, geboren 22 december 1916 te Rotterdam. Aanvankelijk werd Cornelia Corrie genoemd. Sinds op de middelbare school drie 'Corries' in één klas zaten, liet zij zich graag Sytske noemen. Sytske studeerde te Nijmegen kunstgeschiedenis bij professor Brom. Zij behaalt haar doctoraat op 10 mei 1940, de dag dat de Duitsers

Sytske Galema en Jan Dijkgraaf

Nederland binnenvielen. De amanuensis moest apart naar de universiteit komen om de deur te openen voor haar en twee professoren i.v.m. haar examen. Zij schreef met John B. Knipping OFM het boek "Kunst zien en genieten", een goed en vooral voor iedereen een leesbaar boek, aldus haar zus Leideke. Sytske en Jan waren bevriend met Godfried Bomans, die toen zij na de oorlog naar Rome waren verhuisd meermalen hun gast was en voor de kinderen Sinterklaas speelde. De kinderen spraken over oom Godfried. Godfried vermeldt Jan in zijn boek 'Wandelingen in Rome'. Jan Dijkgraaf is de zoon van Ferdinand, Deli planter en later directeur van de Rotterdamse Droogdok Mij. Jan was journalist. Jan en Sytske woonden in Doorn Woestijnlaan nr. 64, waar twee van de vier kinderen geboren werden. Na de oorlog verhuisde het gezin naar Rome, waar Jan voor o.a. de KRO en "de Tijd" en "de Linie" werkte. In Rome worden nog twee kinderen geboren. Begin jaren '60 verhuist Sytske naar Nederland. Zij werkt dan bij de NOS. Jan overlijdt 5 oktober 1970 in Rome. Sytske gaat na haar pensionering en het overlijden van Jan weer naar Rome, waar alle vier kinderen wonen. Zij overlijdt daar 28 april 1982.

Vier kinderen van Jan Dijkgraaf en Sytske Galema

a. **Taco**, geboren 24 juni 1943 te Doorn, trouwt 3 september 1966 te Nettuno, Italië met **Rita Visca**. Taco werkt in Nederland bij Polygram, gaat ca. 1985 naar Rome en werkt als medefirmant bij zijn zwager in een zaak van dure kindermode. De zaak gaat failliet, waardoor een deel van de erfenis van oom IJsbrand verdwijnt, waarover werd gesproken. Hij leeft daarna gescheiden van zijn vrouw.

Doorn, Woestijnlaan 44

IJsbrand, Sytske en Thea, de drie kinderen uit het 1e huwelijk van Hidde, nog als kinderen

b. Titia, geboren te Doorn 15 maart 1946, overlijdt 1 juli 1946 aan kinkhoest.

c. Sylvia, geboren 14 november 1948 te Rome, trouwt 22 december 1971 met Francesco

Spallone, die reeds 27 september 1982 overlijdt. Sylvia hertrouwt met Fabicio Malhamé, een aannemer. Zij woonden in de via dell'Anima, vlak bij Leideke. Zij verhuizen later naar buiten Rome.

d. Patricia, geboren 30 maart 1951, was stewardess bij Alitalia. Zij trouwt 28 juni 1975 met Antonello Ciai. Sinds 1994 exploiteren zij met redelijk succes een eigen hotel in Costa Rica, een spaghetteria, dat zij inmiddels in 2004 hebben verkocht.

4. Leideke, dochter uit het 2e huwelijk van Hidde Galema met Helena Reesinck

Aleida Helena, Leideke genoemd, werd geboren 24 september 1919 te Den Haag. Zij is mijn belangrijkste informante van dit artikel. Ik ontleen nu eerst enige informatie aan één van de vele sites op internet, waarop onder “Leideke Galema” heel veel over haar te vinden is, hetgeen verduidelijkt wat zij in urenlange gesprekken kortgeleden in Arnhem mij vertelde en waarin wij als familie van elkaar en van een gelijke generatie met elkaar spraken. Leideke vertelde niet alleen veel over zichzelf, maar zij hoorde ook graag over de familie, die zij nooit uit het oog en uit het hart verloor en waarvan velen haar opzochten in Rome. Leideke groeide op als kind in Den Haag waar zij in sportverenigingen te maken kreeg met niet-katholieke kinderen. Zo leerde zij ook andere tradities. Pater Hendriks, reeds genoemd als schaakkameraad van haar vader, hield lezingen voor niet-katholieken. Ook langs die weg groeide haar belangstelling voor de oecumene. Misschien was wel het belangrijkste, dat haar moeder steeds zei, dat in hetzelfde jaar, dat een niet meer verwacht maar een alleszins verhoopt kind (dat was Leideke) geboren werd, de Vrouwen van Bethanië waren gesticht door de jezuïet pater van Ginneken. Deze congregatie was gericht op catechese en bekeringswerk maar vooral op oecumene. Met oecumene was echter geen bekeringswerk bedoeld maar *eenheid*, dat is zeer belangrijk; het gaat vooral om kennis van elkaars geloof. Dit heeft volgens mij niets met progressief en conservatief te maken maar met realisme. Kennis van en belangstelling voor de congregatie van de Vrouwen van Bethanië werd Leideke en de andere kinderen van jongs af aan bijgebracht. Vader Hidde bood hen alle vrijheid. Leideke volgde een opleiding voor het Montessori-onderwijs in Den Haag. Toen ze vlak voor de oorlog eindexamen deed en verder wilde gaan studeren, bood haar vader haar de kans eerst een jaar naar het buitenland te gaan. Dat was zeer vooruitstrevend. Van deze kans maakte ze graag gebruik. Ze vertrok naar Parijs om aan de Sorbonne kunstgeschiedenis te gaan studeren, maar al in het eerste half jaar viel Polen voor de Duitsers en moesten alle vreemdelingen Parijs verlaten. We hebben gezien dat in 1939 het gezin vanuit Den Haag was verhuisd naar Doorwerth, slechts enkele kilometers ten westen van Arnhem. Leidekes ouders hoopten daar een rustige oude dag te hebben. Leideke keerde dus terug naar Doorwerth in de villa “De Hazensprong.” Bij thuiskomst wilde ze graag kinderpsychologie of psychologie gaan studeren maar de oorlog maakte dat onmogelijk. Leideke gaf in Doorwerth les op de kleuterschool, o.a. aan haar kleine nichtje Tineke, dochtertje van haar zus Thea. Het einde van de oorlog was er ook de oorzaak van dat huis en haard verloren ging, zoals we nog zullen zien. Na de oorlog stond ze met lege handen. Ze zocht werk en vond het als secretaresse van Prof. Buytendijk, hoogleraar psychologie in Utrecht en Nijmegen en bijzonder hoogleraar in Leuven. Met veel genoegen heeft ze dit werk tweeënhalfjaar gedaan. Toen kwam het moment dat ze naar de Vrouwen van Bethanië wilde gaan. Ze trad in 1949 in en legde in 1954 de eeuwige geloften af. In Nijmegen volgde ze een stevige opleiding in theologie en pedagogie om in de congregatie werkzaam te zijn. Met meerdere Vrouwen vertrekt zij in 1960 naar Rome om samen met in de “Foyer Unitas” = Vuurhaard van Eenheid (duidt op ‘oecumene’), te gaan werken. Na enige omzwervingen vestigen zij zich in de Via S. Maria dell’Anima 30, aan de Piazza Nuova. Daar wordt om te beginnen een gastenverblijf gevestigd om vooral niet-katholieken kennis te doen nemen met het gebeuren in Rome. Leideke vertelt hier enthousiast over. Zij hield met haar congregatiegenoten rondleidingen zoals hiernaast op de foto. Het werk breidt zich geleidelijk uit. Zij wordt één van de

Leideke - onder de paraplu - leidt een groep rond in Rome

Josefa Koet en Leideke Galema

drie auteurs van een rijk geïllustreerde uitgave in 1996 om de monumenten van Rome zowel kerkelijk als menselijk beter te doen verstaan. De oecumenische Nederlandse kardinaal Willebrands, met wie de Vrouwen van Bethanie zeer nauw samenwerkten, in de geest van het tweede Vaticaans Concilie schrijft het voorwoord van de uitgave, van een rijk geïllustreerd boek, eveneens getiteld *Vuur-haard van Eenheid*. (Veertig Jaar Foyer Unitas 1952-1992, geschreven door Josefa Koet, Leideke Galema en Marion van Assendelft.) Tijdens het Vaticaans Concilie bieden de Vrouwen op verzoek ook verblijf aan vertegenwoordigers van andere kerken en religies die als waarnemers deelnemen aan het Concilie. Daar ontmoeten 31 nationaliteiten elkaar. Leideke vertelt dat het Vaticaan een grote aantrekkingskracht heeft op andere

godsdiensten die de katholieke Kerk benijden om het Instituut van het Kerkelijk Recht, dat tucht en orde schept in een kerkelijke gemeenschap. Dit valt goed te begrijpen, maar veronderstelt naar mijn mening tegelijk een ontzaglijk grote verantwoordelijkheid, en vereist een open en vrije gedachtewisseling. Er bestaat ook een regelmatig contact tussen het "Foyer Unitas" en het Nederlands Priesterconvict, waar onder leiding van de latere bisschop Muskens priesters als student uit Nederland verblijven voor een studie aan Vaticaanse Universiteiten, vooral voor een studie van het Kerkelijk Recht. Leideke heeft de meeste huidige bisschoppen goed gekend als student. Bovendien was zij bestuurslid van de "Kerk der Friezen". In haar tijd werd deze kerk gerestaureerd en zij wordt door pelgrims veelvuldig bezocht. Samen met haar congregatielid Josefa Koet heeft Leideke steeds leiding gegeven aan het initiatief indertijd genomen in de "Foyer Unitas". In het begin beschikte de "Foyer Unitas" slechts over enkele kamers in Palazzo Salviati. In de zestiger jaren kreeg, zoals reeds vermeld, de Foyer de beschikking over een gebouw aan de Piazza Nuova. Het was een gebouw uit de 17^e eeuw in bezit van de familie van Paus Innocentius X. 200 Jaar was er niets aan het gebouw gedaan. De doelstelling van de Foyer kwam geheel overeen met de doelstelling van de illustere familie; deze verbouwde het gebouw geheel volgens de geuite wensen. De volgende foto's geven daar een goede indruk van. Tegen het einde van de vorige eeuw zijn Josefa Koet en Leideke Galema beiden alleen overgebleven.

Mgr. Bekkers in gesprek met Dick de Vreet in de Foyer tijdens het Vaticaans Concilie in Rome 1962-1965

Besloten wordt met het bestuur van de Vrouwen van Bethanië in Nederland het werk geleidelijk af te bouwen. Rijk in het verstaan van de werkelijkheid vertrouwen zij er op dat de 'Haard', de Foyer blijft gloeien. Enkele theologiestudenten, die het werk van de Foyer Unitas hadden leren kennen, zagen het als een uitdaging om het idee van een spirituele vorming in een Lay Center voort te doen leven. De Foyer Unitas houdt op te bestaan maar het Lay Center ontstaat in Rome. Leideke's contact met het Vaticaan blijkt uit een audiëntie bij Johannes Paulus XXII.

Sinds 2000 woont Leideke in een appartement van een bejaardencomplex in Arnhem, waar zij, 92 jaar, met gebruik van moderne communicatiemogelijkheden volop betrokken blijft bij de vele vrienden die zij heeft gemaakt in Rome. Toen ik op bezoek was bij een vriend in hetzelfde bejaardencomplex te Arnhem viel de naam Leideke Galema en het contact was toen snel ontstaan. Het is een vraag of ik haar anders ooit 'ontdekt' zou hebben. Niet alleen herinneringen aan vroeger werden opgehaald, getuige de vele foto's, de toekomst bleek ons ook sterk bezig te houden; het ontbreekt ons beiden niet aan optimisme, wij voelen ons beiden aangetrokken door mensen. Onze familieverwantschap was de belangrijkste aanleiding voor ons contact. Er is nog een andere reden,

Thea, Leideke en Sytske Galema
De drie gezusters

waarom ik zo uitvoerig ben geweest. De geschiedenis van de "Galama's en Galema's door de eeuwen heen" wordt gekenmerkt door het katholicisme. Op vele wijzen heeft dit onze ontwikkeling beïnvloed tot op heden toe, of wij onszelf nog katholiek noemen of niet.

In 1939 was Hidde met zijn gezin verhuisd naar Doorwerth, naar villa "De Hazensprong". Sytske en Leideke waren nog thuis. 31 Mei 1941 vierden Hidde en Helena daar hun 25 jarige huwelijk. Bij dit 25 jarig huwelijksfeest werd een nieuw tuinmeublement aangeboden. Dit zal gepaard zijn gegaan met de vurige wens dat daar nog lang van genoten zou mogen worden.

De Duitse bezetting was juist het derde jaar ingegaan. Er was nog geen enkel uitzicht op bevrijding. Niemand had ook maar enig idee hoe deze bevrijding zou komen. Men dacht nog het meest aan een landing op de kust aan zee. Toen deze in Normandië plaats vond, dacht men dat de geallieerden wel direct door zouden stoten naar Duitsland. Niets was minder waar. De grootste slag zou gestreden worden rondom Arnhem.

Op 17 september 1944 was het zover. Een maand na de luchtlanding in Oosterbeek wordt Hidde met zijn gezin gedwongen zijn huis te verlaten en te evacueren naar Beekbergen. Beekbergen was hem bekend, zoals we weten. In januari 1945 verhuist hij naar zijn dochter Sytske in Doorn die gehuwd is met Jan Dijkgraaf. De "Hazensprong" bleef tot het einde toe gespaard maar brandde tengevolge van onvoorzichtigheid van de Canadese soldaten die er waren ingekwartierd tenslotte tot de grond toe af. Het verhaal gaat dat Prins Bernard op dat moment in een jeep langs kwam en gezegd zou hebben: "arme eigenaars". De verzekering weigerde de schade te vergoeden, omdat niet duidelijk was dat de brand het gevolg van oorlogshandelingen was. De ergernis hierover heeft mede bijgedragen tot Hiddes plotselinge dood.

Op 15 augustus 1945 verhuizen Hidde en Helena naar Soestdijk, Huize "Nieuw Mariënborg", waar Hidde enkele dagen daarna op 18 augustus plotseling overlijdt. Helena blijft tot haar dood 6 oktober 1967 hier wonen. Hidde en Helena zijn beiden begraven in de Kerkhoflaan te Den Haag.

Soestdijk Huize Mariënborg

1. Hanneke Galema- Gaade 2. Leideke Galema 3. Thea Coebergh- Galema 4. Chef Coebergh 5. Dochtertje Hanneke Coebergh 6. Oma Helena Galema-Resing 7. Dochtertje Tineke Coebergh 8. Zoontje Hidde Coebergh 9. Opa Hidde Galema 10. IJsbrand Galema 11. Sytske Dijkgraaf -Galema 12. Jan Dijkgraaf

Joseph Galema

De adellijke Galama's/Galema's. Een inleiding.

In het najaar van 2012 heeft het bestuur aan de genealoog Ype Brouwers een opdracht gegeven voor een 1^e onderzoek naar de adellijke Galama's/Galema's.

Voorjaar 2013 heeft het bestuur het verslag van Galama's/Galema's in de tijd van 1600 – 1700 ontvangen. Het verslag had het karakter van een feiten onderzoek. De uitkomsten van dit onderzoek willen wij ook graag toegankelijk maken voor alle donateurs en in het bijzonder voor de niet genealogen.

Dat toegankelijk maken sprak mij persoonlijk aan om dat uit te werken. De wens van mij was dat de 6 generaties adellijke Galama's/Galema's uitgewerkt door Ype Brouwers verband kregen met de Oosterend Galama/Galema familie.

Ik ben begonnen met het verslag van Ype Brouwers en de Oosterend familie grafisch uit te tekenen.

Zie hiervoor blz 14, 15 en 16

Adel in algemene zin.

Ik ga u eerst iets vertellen over de adel in algemene zin om het verband met de vroegere adellijke Galama's en Galema's inzichtelijk te maken.

De adel van het koninkrijk der Nederlanden wortelt in de Middeleeuwen. Men dient zich echter te realiseren dat het woord adel pas sedert de 15^e of de 16^e eeuw wordt gebruikt als verzamelnaam voor personen met een zeer verschillende herkomst en achtergrond.

Deze verschillen houden ten dele verband met het feit of er in de (late) middeleeuwen een landsheer (een algemene benaming voor een vorst, bijv. een Hertog, Graaf of Bisschop) de soevereiniteit uitoefende, of dat dit niet het geval was.

Waar dit wel het geval was, vormden krijgslieden en raadsgevers op den duur een ridderschap: de vrije keuze van de vorst zijn raadslieden uit te kiezen, werd meer en meer een recht om als raadsman bij het bestuur betrokken te worden. Buiten de gebieden waar een vorst het bewind voerde was ook adel.

Een duidelijke omschrijving van wie tot de "Adel" behoorde en wie niet, is niet te geven.

Wie de vorst als zodanig beschouwde, behoorde ertoe en ook diegenen die door hun standgenoten als zodanig werden erkend.

Adeldom ging in de late middeleeuwen - daarvóór waren er ook andere mogelijkheden – op wettige nakomelingen in de mannelijke lijn over. Voor de adellijke status was bezit noodzakelijk. Verloor men zijn bezit dan werd de adeldom "sluimerend". Toch komen er op den duur objectievere maatstaven, waarvan men kan toetsen of iemand tot de adel behoorde of niet. Behoren tot adel had interessante voordelen:

- De adel was in het algemeen van het betalen van bepaalde belastingen ontheven;
- Het jachtrecht was een recht dat aan de edelen, al of niet met uitsluiting van derden, toekwam;
- Ook was er het recht om niet voor de plaatselijke rechtbank te hoeven verschijnen, maar direct voor het Hof.

Indien de vorst niet bij het begin van de Opstand zou zijn afgezworen, zou de ontwikkeling ook in het noorden zich hebben bewogen in de richting die de zuidelijke provincies nu hebben gekend: een centrale adeldomwetgeving, die daar in het begin van de 17^e eeuw tot stand kwam. Nu beperkte de wetgeving zich in het noorden tot reglementering der ridderschappen. Aangezien een deel van de soevereiniteit was overgegaan op de adel, diende vast komen te staan aan welke voorwaarden men moest voldoen om tot een ridderschap toegelaten te kunnen worden:

- Het behoren tot een geslacht, dat reeds eerder in de betreffende ridderschap beschreven was geweest;
- Meerderjarigheid;
- Het belijden van de gereformeerde godsdienst.

In 1795 hielden de ridderschappen op te bestaan en daarmee tevens de adel. Lodewijk Napoleon (Franse tijd), die in 1806 als koning de troon besteeg, wilde de adel nieuw leven inblazen door

enerzijds - en dit in tegenstelling tot hetgeen zijn broer Napoleon in Frankrijk had gedaan - oude adel te erkennen en anderzijds nieuwe te creëren.

Na de inlijving bij Frankrijk op 9 juli 1810 werden de Franse besluiten betreffende adellijke titelverlening ook in Nederland van kracht.

Na het verkrijgen van de onafhankelijkheid werd in 1814 een officiële, centrale registratie van de adel ingevoerd.

In de grondwet van 1815 werd bepaald dat de Koning verheft in den adelstand. Wie er tot de adel behoren is geregeld bij Koninklijk Besluit van 13 februari 1815. Dit nog steeds van kracht zijnde besluit bepaalt, dat tot de adel gerekend zullen worden diegenen die door de Soevereine vorst in een ridderschap of als edele zullen worden benoemd of verheven. Allen met hun wettige afstammelingen.

De Friese Adel.

Als we nu de Friese adelboeken er op naslaan, maken deze vermelding van 16 adellijke Friese families. De Galama's/Galema's behoren na de Franse tijd niet meer tot Adellijk benoemde families.

Toch worden de Galama's/Galema's omstreeks 1500 tot de edelen gerekend en worden de Galama's/Galema's genoemd in het:

“STAMBOEK van den FRIESCHEN vroegeren en lateren ADEL”.

Het verslag van Ype Brouwers heeft veel overeenkomsten met bovengenoemde stamboek.

Er zal echter nog meer moeten worden uitgezocht om een verbinding te leggen tussen vroegere adellijke Galama's/Galema's en de Galama's/Galema's Oosterend familie.

Tot zover eerst deze inleiding om inzicht te verkrijgen naar de adellijke families in Nederland en daarvoor in de Republiek van de vereenigde Nederlanden.

Mijn eigen geschiedenis in jaartallen ter ondersteuning.

- 1789 Uitbreken van de Franse revolutie.
De Patriotten werden ondersteund door het verlichte denken in Franse kringen.
Vrijheid, gelijkheid en broederschap.
Dit is tegen de stelling van het prinsenvolk van Stadhouder Willem V.
- 1795 Het gevolg is dat Willem V vertrekt naar Engeland.
Patriotten riepen de Bataafse republiek uit.
- 1810 Napoleon lijfde Nederland bij Frankrijk in.
- 1811 De burgerlijke stand wordt ingevoerd.
- 1813 De Franse tijd is voorbij.
- 1814 Inhuldiging van Willem V in Amsterdam onder de naam Willem I.
Het volk wilde meer invloed hebben op het bestuur. Daar hadden de Koningen
Willem I, II en III moeite mee.
- 1848 Invoering meer democratische grondwet.

Soeverein betekent 'hoogste macht of gezag'. Vroeger was de soeverein bijvoorbeeld de paus, de keizer of de koning.

In Nederland aanvaardden de gewesten in 1588 zelf de soevereiniteit. Dit betekende dat zij voortaan de volheid van bevoegdheden zouden hebben in de staat en zij aan niemand onderworpen zouden zijn. Na de Franse Tijd komt dit begrip terug bij koning Willem I. Hij aanvaardde in 1813 de soevereiniteit 'onder voorwaarde ener wijze constitutie.'

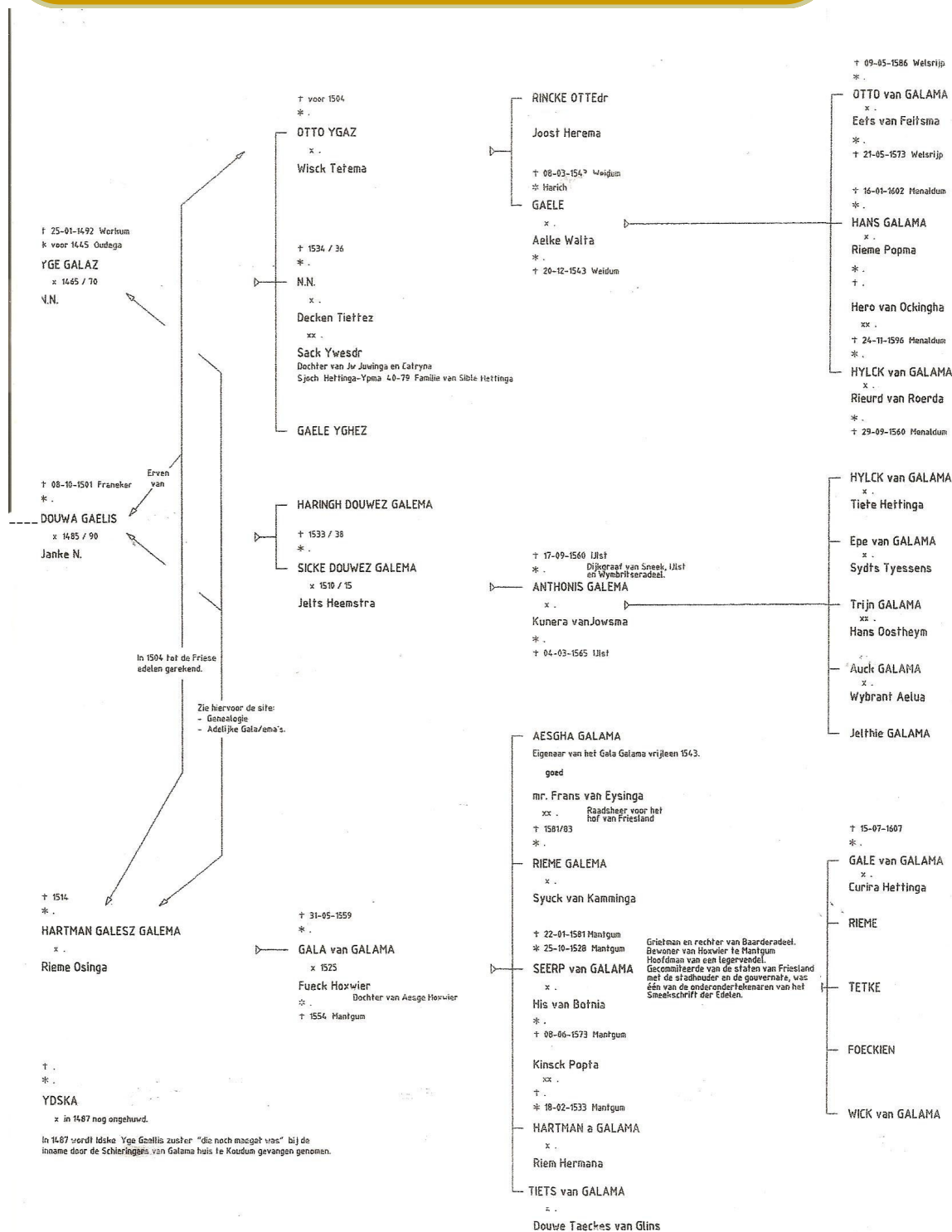
Frans Boersma, oktober 2013

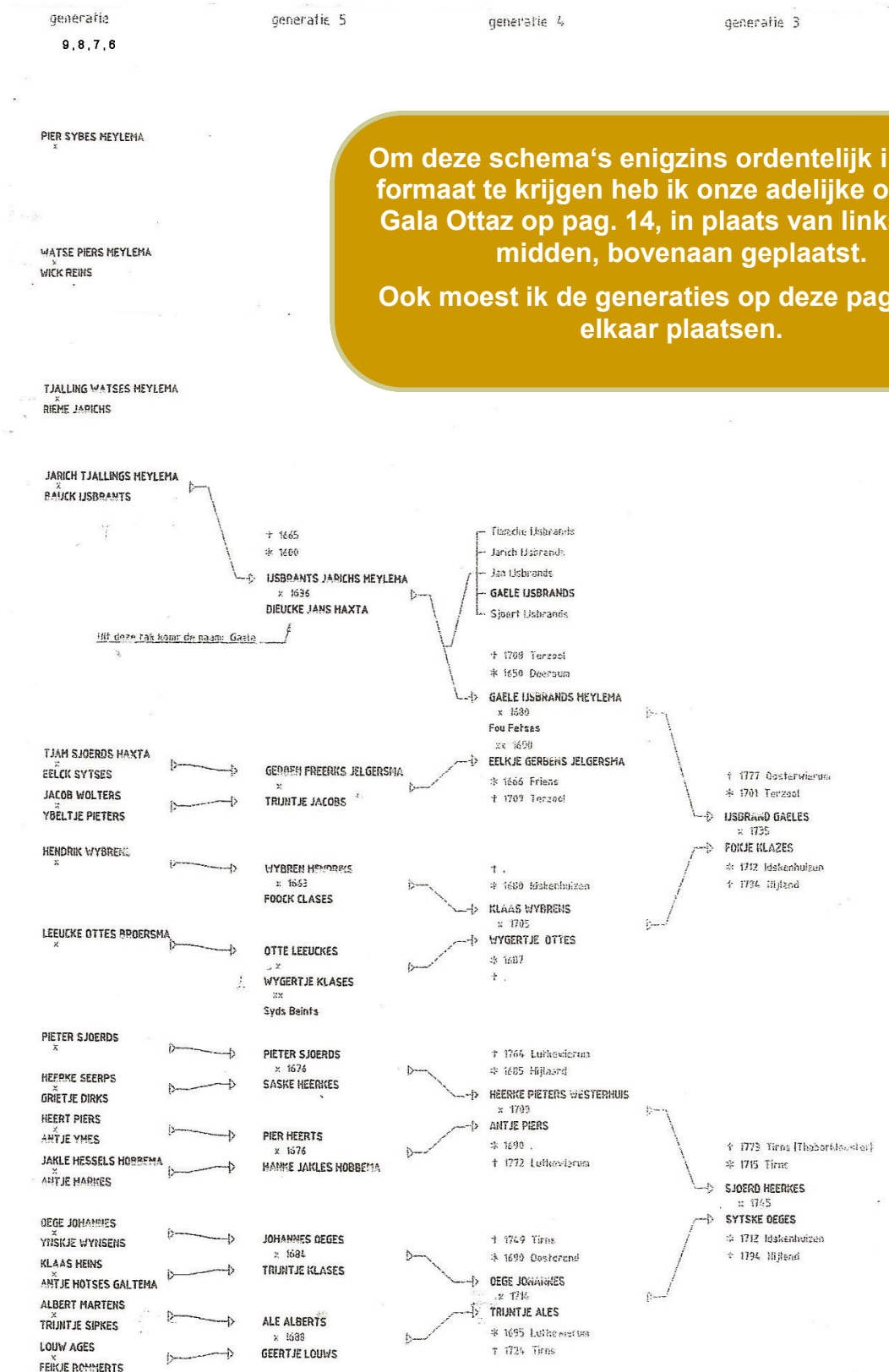

Hoeve bij Mantgum

Gala Ottaz toe Coldum † na 1469 x1435/1440 Heeg nn. Dochter van Douwe Harinxma

Om deze schema's enigzins ordentelijk in het A4 formaat te krijgen heb ik onze adellijke oervader Gala Ottaz op pag. 14, in plaats van links in het midden, bovenaan geplaatst.

Ook moest ik de generaties op deze pag. onder elkaar plaatsen.

generatie 2

ANDRIESKE IJSBRANDS 1756 - 1756
x Vytgaard 1761
Hendrik Johannes uit Swichum

GAELE IJSBRANDS 1759 - 1819
x Raahus 1773
- Akke Doornes (van der Werf)

KLAAS IJSBRANDS

OTTO IJSBRANDS 1744 - 1826
x Samsmeer 1772
Jorake Rientses (Huitama)

MARTEN IJSBRANDS 1747 - 1818
x .
Sjoerdije Hannes

EIKE IJSBRANDS 1750 -
x Samsmeer 1772
Jorake Rientses (Huitama)

WIEGER IJSBRANDS 1752 - 1827
x Raahus 1773
Sjoerdije Thomas Mierens

GERBEN IJSBRANDS
x .
Lutske Lieuwes Robijns

Op 20-12-1812 laat **KLAAS IJSBRANDS** ten overstaen
van de maire der gemeente Tjerkwerd de familiesnaam
GALEMA registreren

† 21-04-1816 Tjerkwerd
* 21-04-1741 Oostervierum

KLAAS IJSBRANDS GALEMA

x 1775 Roschulz

TRIJNTE SJOERDS

* 03-09-1746 Times
† 02-02-1793 Tjerkwerd

generatie 1

Heeft haar vadersnaam **IJSBRANDS** aan haar
kinderen gegeven als familiesnaam **BRANDSMA**

Froukje Ijsbrands

Klaas Ijsbrands

Trijntje Ijsbrands

Jon Ijsbrands

† 24-04-1873 Bolsward

* 01-10-1789 Tjerkwerd

IJSBRAND KLazes GALEMA

x 1812 Tjerkwerd

IJTE JANS SIJMONSMA

* 01-02-1791 Arhem

† 12-05-1873 Bolsward

Gaele Ijsbrands

Sijteke Ijsbrands

Sjultke Ijsbrands

Teatske Ijsbrands

Directie:	- Familienamen Gaelema
Interessante personen:	- Kwartierstaat van Hildebrandt Klazes Gaelema, uitgegeven door Sijde Rotings
Interact:	- Stichting Archief- en Documentatiecentrum in Bolsward
	- Huis Tregers in Leeuwarden
Kwartierstaat van Ijsbrand Klazes Gaelema	
Gaelema's en Rotings's van Oostervierum	
Adres:	
Afdrukdatum: 14-03-2013	Versienummer: 01 Platfoms: Windows XP Datas: Acad 2002
Beveiligd door: Frans H. Barendse, Maria H. Barendse, Tjerk H. Barendse, Tjerk H. Barendse, Tjerk H. Barendse	

Wordt vervolgd

Informatie over deze families in de tijd waarin zij leefden

Schieringers en Vetkopers

Schieringers en Vetkopers is de naam die gegeven wordt aan twisten in Friesland en Groningen in de late middeleeuwen. De namen Schieringers en Vetkopers komen waarschijnlijk oorspronkelijk van een geschil tussen cisterciënzers en norbertijnen. De kloosters van die ordes hadden in het toenmalige Friesland een grote invloed. De **Schieringers** was de aanduiding van een partij in partijtwisten die in de 14de en 15de eeuw Groningen en Friesland teisterden. De naam verwijst waarschijnlijk naar de 'Schiere monniken', de bijnaam van de cisterciënzers, Schier wijst dan naar de grijze kleur van hun pijen. Naar het schijnt waren de Schieringers vooral sterk in Westergo en voorstanders van de vrijheid. Zij zochten steun bij Jan van Beieren als vijand van gravin Jacoba, bij Albrecht van Saksen omdat hij alleen tegen Groningen kon helpen. Zij bleven de Saksische hertogen trouw en aanvaarden ook het gezag van keizer Karel V. Het woord *schieraal* (Fries: skieriel) staat voor geslachtsrijpe aal. Dit was een bijnaam voor de Schieringers. De **Vetkopers** waren een partij in Friesland en Groningen in de 14de en 15de eeuw. Hun naam wordt in verband gebracht met de kloosterorde van de norbertijnen, die vetweiders (slachtveefokkers) zouden zijn geweest. In 1394 is voor het eerst sprake van de "vette partij". De Vetkopers hadden de overhand ten Oosten van de Middellzee (Dokkum, Leeuwarden, Groningen, Oost-Friesland) en waren soms bereid Hollands gezag te erkennen (1398, 1470). Bij de onderwerping aan Albrecht van Saksen waren de Vetkopers de onderliggende partij, die hulp zocht bij Karel van Egmond.

1325 – 1398 Grote strijd tussen Schieringers en Vetkopers

1413 – 1422 De Grote Friese Oorlog

Daarna bemoeiden de Oost-Friezen zich niet meer met de partijschappen (twisten) ten Westen van de Lauwers. Deze begonnen 1439 weer in Gaasterland: vetkoperse Galama's tegen schieringse Harinxma's (tot 1456).

Contributiebetalings met IBAN-nummer.

Eén Europese betaalmarkt is op 1 februari 2014 een feit. Europese landen en banken werken hard aan de invoering van die Europese betaalmarkt, ook wel Single Euro Payments Area (SEPA) genoemd. Europese wetgeving schrijft voor dat alle banken in de Eurolanden Eurobetalingen en Euro-incasso's moeten kunnen verwerken. De banken in de Eurolanden moeten uiterlijk 1 februari 2014 stoppen met de verwerking van binnenlandse betaal- en incassoproducten. Voor banken in de overige SEPA-landen gaat deze verplichting uiterlijk 31 oktober 2016 in.

De Rabobank heeft dit bericht als een blijde boodschap naar ons gestuurd. Wij zijn er echter wat minder enthousiast over omdat het toch wel een forse éénmalige administratieve rompslomp met zich mee brengt. Die tijd hadden we liever in voor de stichting interessantere zaken gestoken. Het zij zo.

Wat zijn de directe consequenties voor u als donateur? Dat zijn er feitelijk twee. Waar u vroeger uw betaling via uw banknummer deed, zult u dat vanaf volgend jaar met het zo genoemde IBAN-nummer moeten doen. En daarnaast schrijven de SEPA-regels voor dat toestemming voor een automatische incasso van contributies gegeven moet worden via een gestandaardiseerd formulier "Doorlopende machtiging" dat aan specifieke eisen voldoet aangaande de tekst en afbeeldingen. De aan de Stichting in het verleden gegeven permissie tot automatische incasso behoeft weliswaar nog niet per 1 februari 2014 door dit formulier vervangen te worden, maar wij hebben gemeend ook dit aspect dan beter maar meteen ter hand te nemen.

We hebben dit formulier bijgesloten bij de familiekrant. Om het u zo gemakkelijk mogelijk te maken, hebben we alle relevante informatie die wij over u hebben al op dit formulier uitgeprint; óók het IBAN-nummer van uw bankrekening. In de meeste situaties zult u als donateur kunnen volstaan met het invullen van datum en plaats en het zetten van uw handtekening. Wel vragen wij u de gegevens te beschouwen op juistheid en volledigheid en zo nodig te corrigeren en/of aan te vullen. Voor het retour zenden kunt u gebruik maken van bijgesloten gefrankeerde antwoordenvolp.

Help onze penningmeester !!!

Doorlopende machtiging

SEPA

Naam : Stichting De Galama's en Galema's door de Eeuwen Heen
Adres : Willem Torckstraat 8
Postcode : 3621 XH **Woonplaats** : Breukelen
Land : Nederland **Incassant ID** : NL49ZZZ410043680000
Kenmerk machtiging :

Door ondertekening van dit formulier geeft u toestemming aan Stichting De Galama's en Galema's door de Eeuwen Heen doorlopende incasso-opdrachten te sturen naar uw bank om een bedrag van uw rekening af te schrijven wegens jaarlijkse contributie en uw bank om doorlopend een bedrag van uw rekening af te schrijven overeenkomstig de opdracht van Stichting De Galama's en Galema's door de Eeuwen Heen.

Als u het niet eens bent met deze afschrijving kunt u deze laten terugboeken. Neem hiervoor binnen 8 weken na afschrijving contact op met uw bank. Vraag uw bank naar de voorwaarden.

Naam
Adres
Postcode
Woonplaats
Land
Rekeningnummer (IBAN)
Bank identificatie (BIC) *

Plaats en datum

Handtekening

*) Geen verplicht veld bij NL IBAN

Aditionele informatie. Dit is niet relevant voor de machtiging maar wel van belang voor de Stichting !

Roepnaam
Geslacht
Geboortedatum
Telefoon
Mobiel
Email

(Formulier s.v.p. -na controle op volledigheid en juistheid en na ondertekening- zo spoedig mogelijk retourneren naar het secretariaat van de Stichting.)

De meeste gegevens spreken voor zich; twee lichten we er ter toelichting uit.

"Incassant ID": dit is een uniek kenmerk dat aan onze stichting is toegekend. Bij incasso zal het op uw afschrift vermeld worden zodat u en uw bank altijd de link naar de Stichting kunnen leggen.

"Kenmerk machtiging": dit is het kenmerk waarmee u uniek bent in de incasso en zich onderscheidt van andere donateurs. Wij hanteren voor dit kenmerk uw donateurnummer. Mocht u -om welke reden dan ook- het niet eens zijn met een uitgevoerde incasso, dan kunt u met vermelding van deze twee kenmerken het bedrag altijd binnen een termijn van 8 weken terug laten boeken.

De SEPA-regels schrijven ook voor dat u vóóraf geïnformeerd bent over het bedrag dat geïncasseerd wordt en wanneer dit gebeurt. Thans onderscheiden we twee typen donateurs. Een groep die de familiekant per post ontvangt en die we korthedshalve aanduiden met "krant-donateur". Dit is veruit de grootste groep en zij betalen een jaarlijkse contributie van € 10,—. De andere groep krijgt de krant niet toegestuurd en kan deze alleen op onze website lezen. Deze groep duiden we aan met "web-donateur". Deze donateurs betalen € 5,— per jaar. De contributie voor 2014 en volgende jaren zullen we steeds op de 3^e dinsdag van

maart gaan innen. In 2014 dus voor het eerst op 18 maart.

Heeft deze nieuwe aanpak nog andere consequenties of voordelen? Niet voor de donateurs die in Nederland wonen, wel voor donateurs buiten de landsgrenzen. Die donateurs, die in een land wonen waar de Euro gebruikt wordt, kunnen ons nu ook machtigen voor deze automatische incasso. Dat vragen we ze ook met klem om te doen. De donateurs uit andere SEPA-landen, zoals bij voorbeeld Engeland en Zwitserland, kunnen ons ook machtigen als hun bank die mogelijkheid biedt. Wij vragen hen contact op te nemen met hun bank. En voor die enkele donateur buiten het SEPA-gebied verandert er niets; zij moet een rekening hebben binnen dit gebied om ons te kunnen machtigen.

Omdat het innen van de contributie op basis van de oude machtiging technisch niet in één en dezelfde administratieve afhandeling kan met de nieuwe machtigingen, willen we heel graag **alle** formulieren voor eind januari retour hebben. Dat bespaart ons namelijk overbodig werk. Daarom verzoeken wij u dringend het betreffend formulier niet te laten liggen, maar direct te ondertekenen en terug te sturen. We rekenen op uw medewerking!

Haye Galama

Augustus 2013 Rijs

De honderdste verjaardag van mem

Geertruida Sybrigje de Boer-Galama, Truke. Geboren: 9 juli 1913 te Burgwerd. Gehuwd: 5 mei 1937 met Petrus Bouwes de Boer, geboren 11 februari 1908 overleden op 18 november 1969.

Na een gedegen voorbereiding door mem en een aantal van haar kinderen was het dan eindelijk 9 juli 2013, de dag dat mem 100 jaar werd. Dat heugelijke feit moest gevierd worden, en hoe! Familie, vrienden, evacuë, burens, oud burens, pastoors De Vries- en Alferink, Buurtzorg en Agnes, kinderen, klein- en achterkleinkinderen waren allemaal uitgenodigd in De Koningshof in Heerenveen. Het beloofde een mooie dag te worden met veel zon en dat was heerlijk voor ons en de spelende kinderen. Het feest werd geopend met een toespraak van Anne, de ceremoniemeester, die iedereen voorstelde en bij naam noemde, gevolgd door het welkomslied op muziek van: "Klein vogelijn". De jarige zat midden in de zaal en genoot van de liedjes en allen die bij haar kwamen voor een praatje en felicitatie. Wij zagen allemaal bekenden van weleer en neven en nichten, ooms en tantes en mensen uit Tjalleberd, een gezellig weerzien van allemaal vrolijke mensen. Gokky zong een prachtig lied over onze jeugd in Tjalleberd op de wijze van De Terp.

Tsjalbert

Tink ik oan myn bernejierren	Touterje by it jirpelsskilen
Der yn Tjalbert myn begjin	Yn it bûthús winterdei
Starich komme dan de bylden	Fûgelneske yn de ringen
Fan myn jeugd my wer yn 't sin	Levertraan mei in suurtsje nei
Lekkens lizze op de bleek	Bôle mei in stikje brea
Grutste wask fan hiel de streek	Jonge katten yn it hea
Berne weintsje ûnder 'n beam	Slingerje oan in stik tou
O, it liket wol in dream	Fan de hoannebalken ôf

Yn de jister stean de keallen	Elts hat syn herinneringen
Mei har koppen troch it stek	Generaasjes kom' en gean
Heit mei amers, wei en sûpe	En de pleats sa âld en statig
Bernehandsjes yn keallebek	Jowt elkien wer in bestean
Tee mei bôle yn it lân	Nije kij rinn' yn it lân
Taartsjes bakke yn it sân	Berntsjes boatsje yn it sân
Wetter drinke út de pomp	'T giet mei har krekt as mei my
Kramke oer in stikkene klomp	Tsjalbert bliuwt jo altijd by.

Mooie herinneringen werden daarmee opgehaald van onze fijne jeugd in Tjalleberd, waarvan een heleboel feestgangers konden genieten. In de middag kwamen de eerste kleinkinderen met achterkleinkinderen binnen, waardoor de gemiddelde leeftijd van de bezoekers behoorlijk daalde en het volume steeg. Gelukkig was er een heerlijke tuin met een zandbak en een springkussen en binnen werd gezongen en gepraat. Siepie bezong in vogelvlucht mem haar leven in een prachtig lied. Ondanks dat de jarige geen cadeaus wilde stonden er allemaal bloemen om haar heen en kreeg ze een prachtige slinger van vlaggetjes van haar achterkleinkinderen, een boekje met mooie uitspraken van mem, en haar geliefde parfum Tosca. Tijdens het aanbieden van dit cadeau nam mem het woord en vertelde een anekdote van een reis naar Londen die ze met broer en zus had gemaakt en waar ze samen met haar zus Gôtske een grote parfumentgave had gedaan, echte Chanel volgens de verhalen! Op het eind van de middag zaten haar broers, zussen en schoonzussen en anderen in een kring om mem heen en zongen samen bekende Fryske liederen en de kring werd als maar groter. Een mooie afsluiting van een feestelijk samenzijn. Mem had graag met alle gasten willen spreken maar dat is helaas niet gelukt. Ze heeft erg genoten en bedankt ieder voor zijn/haar aanwezigheid, felicitatiekaarten en alle mooie dingen die ze heeft gekregen! Wij zullen met elkaar nog lang praten over deze mooie dag. Namens de kinderen van Truke, **Jourica Hettinga-de Boer**

Friezen, Germ. stam die in het begin van onze jaartelling aan de Noordzeekust tussen het Vlie en de Eems woonde; 12 v.C. door Drusus onderworpen; 47 n.C. opnieuw. Tijdens de volksverhuizing vestigden zich Angelen en Saksen te midden der F. en wijzigden hun cultuur; de F. waren voortaan een gemengd volk. Eind 7e-begin 8e eeuw onderworpen door de Franken.

De kleine oosthoek 1964

Het bestuur van de Stichting is op zoek naar donateurs die ook een steentje willen bijdragen. Voor informatie bel met Nelly Galama (026-4438968), of spreek een van de andere bestuursleden aan.

